

Då det alltså synes vara allt skäl att afbida de åtgärder, hvilka Kongl. Maj:t, med anledning af dessa båda Riksdagens skrivelser, kan finna godt att vidtaga, får Utskottet, på grund af allt hvad sålunda anfördt blifvit, vördsamt hemställa,
att Herr Per Nilssons ifrågavarande motion icke må föranleda till någon Riksdagens åtgärd.

Stockholm den 23 Februari 1869.

På Utskottets vägnar:

G. H. Stråle.

N:o 8.

Ank. till Riksd. Kansli d. 23 Febr. 1869, kl. 12 midd.

Andra Kammarens Tillfälliga Utskotts (N:o 4) Betänkande N:o 4, i anledning af Herr S. Rosenbergs motion N:o 5, om aflåtande af en skrivelse angående förslag till en pensionsinrättning för tjänstemän och betjente så väl vid Statens jernvägar som telegrafverket.

Uti hos Andra Kammarerna väckt motion N:o 5 har Herr *S. Rosenberg* på anförda skäl föreslagit,

att Riksdagen ville i underdånig skrivelse anhålla, det Kongl. Maj:t täcktes efter frågans behöriga utredning låta uppgöra och för Riksdagen framlägga förslag till en pensionsinrättning för tjänstemän och betjente vid Statens jernvägar, grundad hufvudsakligast på principen om vederbörandes skyldighet att till inrättningen lemna årliga bidrag efter innehafvande löneförmåner; samt att i samma underdåniga skrivelse hemställas måtte,
om icke telegrafverkets tjänstemän och betjente lämpligen kunde blifva delaktige i samma pensionsinrättning.

Utskottet förbiser härvid ingalunda att emot en åtgärd af den beskaffenhet, som motionären uti denna sin motion föreslagit, hos en och annan kan förekomma den betänklighet, att Riksdagen genom en skrivelse af den beskaffenhet, som motionären här ofvan ifrågasatt, lätteligen kunde komma att anses hafva uttalat en bered-

villighet att genom ytterligare anslag utöfver de å nionde hufvudtiteln redan utgående betydliga belopp bidraga till det af motionären åsyftade ändamålets vinnande, hvilken beredvillighet likväl i sjelfva verket icke torde förefinnas. Men deremot förekommer, å andra sidan, att, då hvarken jernvägens eller telegrafverkets embets- och tjenstemän ännu finnas uppförde å ordinarie stat och deras löner ännu icke blifvit för längre tid än ett år i sender bestämde, tidpunkten synes vara lämplig att, innan så skett, hafva inlagt en erinran derom att så reglera denna angelägenhet, att Statsverket icke kan blifva uti en framtid med ytterligare utgifter betungadt.

Då likväl civilstatens pensionsinrättning enligt det för densamma den 30 Oktöber 1868 utfärdade nya reglemente redan nu bereder utväg för de fleste af Statens civile embets- och tjenstemän att, dels genom egna afgifter, dels medelst statsbidrag erhålla en, om ock nödortftig, pension icke blott för sig sjelfve, utan jemväl, mot särskilda afgifter, för efterlevande hustru och barn, samt det synes vara uti denna pensionsinrättnings välförstådda intresse att med sig förena än flera kårer och stater. helst vid de nu ifrågavarande ännu endast en mängd jemförelsevis yngre personer äro anställda, har det förefallit Utskottet, som om någon annan åtgärd från statsmagternas sida ej vore erforderlig, för att afhjelpa det af motionären anmärkta behof, än att Kongl. Maj:t vid den förr eller sednare inträffande definitiva regleringen af staterna för såväl jernvägens som telegrafverkets embets- och tjenstemän samt betjente, behagade att, efter nådigt öfvervägande och vederbörandes hörande, tillse det ifrågavarande talrika personal, i likhet med hvad som nu sednast egt rum med Fångvårdsstyrelsen och dess underordnade tjenstemän, erhåller delaktighet uti civilstatens pensionsinrättning, med de förmåner och skyldigheter som nu tillkomma delegare uti densamma, och detta utan vidare framtida bidrag från Statsverket utöfver de 45,000 R:dr R:mt, som redan årligen till denna pensionsinrättning utgå.

På grund af hvad sålunda anfördt blifvit, får Utskottet, med anledning af Herr Rosenbergs motion, nu tillstyrka,

att Riksdagen ville uti underdånig skrifvelse anhålla, att Kongl. Maj:t täcktes vid den definitiva uppgörelsen af stater för jernvägens och telegrafverkets embets- och tjenstemän samt betjente, i nåder tillse, att dessa embetsverks personal beredes tillfälle att utan ytterligare anlitande af Statsverkets tillgångar, vinna delaktighet uti civilstatens pensionsinrättning med de förmåner och skyldigheter, som nu tillhöra delegare uti densamma.

Stockholm den 23 Februari 1869.

På Utskottets vägnar:

G. H. Stråle.